

Zarandul

ORGAN INDEPENDENT — CULTURAL, ECONOMIC ȘI DE INFORMATII — DIN VALEA CRIȘULUI ALB

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BRADABONAMENTE: 100 lei anual, 6 luni 60 lei
Instituționi și bănci 150 lei
Muncitorii minieri și muncitorii agricultori 50 lei

APARE ÎN FIECARE JOI

Redactor responsabil: G. E. CAMBER

TROIȚELE ZARANDULUI

Gând inspirat și binecuvântat de Dumnezeu a fost acela, care a dus la hotărârea brădenilor, de-a așeza câte o cruce, pe locul marilor întâmplări istorice din cuprinsul Zarandului. Fapta este cu atât mai frumoasă, cu cât se face la împlinirea și sărbarea celor 150 ani, dela răscoala lui Horea.

Precum crucea de pe Golgota, prin sângele lui Isus vârsat pe ea pentru mântuirea omenirii, a devenit pentru creștini un lemn sfânt, semn de luptă, suferință și biruință, — așa troițele Zarandului vor deveni pentru Români niște monumente sfinte, la cari ne vom închină noi și generațiile cari vin după noi, ca în fața unor pilduitoare și mult grăitoare semne de suferințe seculare, încununate de mărire și biruințe.

Nimic nu putea fi mai potrivit cu istoria neamului și cu tradiția locului ca aceste cruci, pe cari poporul nostru le-a purtat cu tărie și cu mucenicească răbdare, până în ziua învierii noastre naționale și a întregirii teritoriale.

Crucile de piatră ale Zarandului vor intrupa vrednicia și trăinice poporului român, și vor grăbi veacurilor printrice șoapte povestea jalnică a părinților și a moș-strămoșilor noștri cari, pe locurile pe cari noi trăim astăzi liberi și fericiți, trăiu orfani și iobagi, munind pentru alții ogoare străine și mânând în suspinuri pita, stropită cu sânge și lacrimi.

Zarandul a avut și nobili, nemeși români, cari au zidit biserici (Crișcor, Ribița și Valea-Bradului), și au dat dovezi de multă vitejie în lupte și dragoste față de popor. Dar urmașii lor, ispiții de daruri și diplome împăratesti, au părăsit rând pe rând biserică părinților lor. Părăsind biserică, au încetat de a mai fi români și unul după altul s'a pierdut printre străini, în timp ce poporul ră-

mânea singur, orfan de conducători, cari pe vremea aceea erau nemeșii și slugă fără simbrie, la străini. Numai în biserică și în slujbele preotului mai afla românul nostru măngăere și cu toate strămtorările și urgiile prin cari a trecut, nu s'a dat și nu și-a pierdut nădejdea în dreptatea lui Dumnezeu.

Așa încât crucile Zarandului sunt și un semn de vrednicie și vecinică pomeneire a plugarului și a iobagului, care a stat neclintit în cinstea de lege și țară și în focul credinței statornice, în timp ce nemeșul s'a înstrăinat și s'a pierdut ca un nemernic printre dușmanii Românilor.

Crucile acestea vor fi mândria și podoaba originală a Zarandului și singurul semn de recunoștință, față de martirii dela 1784-5 cari până astăzi încă nu au din partea noastră nici o dovadă de aducere aminte. Se știe că Horia și ortacii lui nu au nici cruci, nici morminte. Trupurile lor au fost tăiate și împărțite în cele patru vânturi ale Ardealului, ca să împăraștie groază și nici urmă să nu se mai aleagă de pomenirea lor. Crucile Zarandului vor sta de veghe și strajă pe urmele lor și vor spune tuturor drumeților că tot pământul României, și mai ales cel al Munților Apuseni și al Zarandului este pământ sfânt, pentru că este stropit și sfîntit cu sângele și cu viața mucenilor noștri naționali.

Acesta este în puține și slabe cuvinte rostul crucilor, cari vor vesti din neam în neam și de peste veacuri în vecinie jertfa poporului, fata Zarandului nostru.

Pentru viitor ele vor rămâne un simbol, — un semn de întrebare și o mână de binecuvântare. Întrebare, dacă păsim pe urmele eroilor, și binecuvântare, dacă într'adevăr vom fi noi

și urmașii noștri: „nepoții“, vrednicide vrednicia lor.

Călătorii se vor opri în fața lor și cu capul descoperit vor ceta gloria trecută a nației noastre și se vor închina în tăcere și cu evlavie memoriei fericiților noștri înaintași. Iar drumeții obosiți vor face la umbra lor un popas de odihnă pentru trup și măngăitoare înviorare pentru suflet. Apoi, înviorați de taina și de puterea credinței măntuitoare, se vor scula și vor pleca la drum, — mai departe, cu mai multă incredere în neamul nostru și în mâna lui Dumnezeu.

Ilarion Felea.

Pe troița din Mesteacăn

Ací pe deal a fost biserică veche din Mesteacăn unde la 1 Noemvrie 1784 Crișan sau Marc Giurgiu din comuna Vaca (azi Crișan) a adunat iobagii din Zarand, le-a spus că Horia a fost la împăratul Iosif pentru stergerea iobagiei și le-a arătat crucea de aur alui Horia cu chipul împăratului.

De ací au plecat cu toții la Alba Iulia, să se înscrive grăniceri, dar pe drum, în comuna Curechiu, atacați de pandurii nemeșilor, s'au revoltat, au ales pe Crișan de căpitan, au jurat moarte Ungurilor și au deslănat crâncena vîzelie dela 1784.

Aci s'a aruncat întâia sămânță a desrobirii și libertății noastre naționale!

VĂ RUGĂM A ACHITA ABONAMENTUL

e neobicinuit de izbitoare. El păsește cu pași mari, cu bustul întors spre stânga sau spre dreapta. Capul le e văzut din față și privirea lor e îndreptată înainte sau în sus. Figurile se disting printr'o mare varietate de atitudini.

Picturile bisericei din Deva trebuie să fi fost foarte interesante. Ele se apropie — din toate punctele de vedere — de o artă, pe care singure o reprezentă în România. Dispariția lor e profund regretabilă. Panourile cari ne-au rămas dovedesc valoarea artistică a „Intregului“ pe care nu-l mai avem. Culorile întrebuințate au fost albul, roșul și albastrul. Veșmintele sunt executate în două tonuri și cu multă îngrijire. Capurile au un oval pronunțat și fruntea îngustă. Ochii sunt depărtați și prelungiți. Tehnica întrebuințată pare să fi fost aceia a frescei gen italian. N. T.

Extrasele din documentatul studiu al d-lui prof. Stefănescu, alese și traduse de noi în aceste câteva foiletoane, se mărginesc

Studiul iconografic în România, al prof. I. D. Ștefănescu

Vechea biserică reformată din Deva transpus din limba franceză de: Gh. Minovici
5) (Continuare).

Scenele Vieții Fecioarei Maria cuprind următoarele episoade:

1. Ioachim în rugăciune, cu corpul aplecat, capul ridicat, ascultă cuvintele unul personajului pe care nu-l vedem. Ornamente arhitecturale indică un interior.

2. Două femei înaintează cu pași mari, îndreptându-se, cu corpul înclinat, de la stânga spre dreapta. Cea de a doua ține un sul pe care e înscris cu litere latine, numele „Anna“.

3., 4., 5. Viața Fecioarei, așa cum e povestită de Protevanghelia lui Iacob (fragmente).

Şase fotografii reprezintă sfinții militari, în costume luxoase de cavaleri occidentali dintr-al XIV-lea și al XV-lea secol.

Un panou original, de pictură, înfășează un apostol înănd o carte închisă în mână. Un alt panou arată un sfânt militar cu aureolă. El păsește cu pași mari, de la stânga spre dreapta. Capul le e văzut din față și privirea lor e îndreptată înainte sau în sus. Figurile se disting printr'o mare varietate de atitudini.

O fotografie ne arată Invierea lui Lazăr. Lazăr, cu capul aureolat, e pictat în picioare lângă mormânt. E înfășurat în fâșii, pe care le desface o Tânără. Jos, în primul plan, surorile lui Lazăr stau îngenunchiate. Mântuitorul nu se mai vede. Scena e încadrată, deasupra, de arcade. Reprezentarea cea mai asemănătoare se găsește la Verria, în Macedonia. Mișcarea de care sunt insuflate personajilor

—DE-ALE PLUGĂRIEI— LOCUINȚA SĂTEANULUI

Iubiți săteni,

Să vedem mai întâi care e potrivit de ales, pentru facerea unei case, ca să putem trăi în ea liniști, nesuprăți de vre-o boală venită numai din această cauză.

O casă trebuie potrivită căt mai departe de ape statătoare, cum de pildă sint iazurile și mlașinele și, de e cu puțință totdeauna în partea din susul mlașinei. Iată care e cauza pentru care zic să ne ferim de mlașine: în timpul verii din pricina că în acele ape putrezesc diferite corperi, de plante sau animale; odată cu aburii ce-i vedem că se ridică diminețile, se ridică și o boală ce se numesc friguri, aburii sau păcla ridicată de pe acele mlașine se imprăștie în aer, se introduc în case pe ferestre și ușe și imbolnăvesc numai de căt pe cei ce trăesc în ele. Casa s'o facem în partea din susul apei, pentru că vîntul cele mai de multe ori suflă din acea parte alungând păela aducătoare de boale.

In casul când alt chip nu este, pentru ca să putem fi apărăți de păcla aducătoare de friguri, trebuie să sădим copaci căt de mulți și deși în partea dinspre baltă. Copacii săditi au puterea de a opri vaporii de apă nelăsându-i a pătrunde în casă. Locul ales pentru a ne clădi locuința trebuie să fie căt se poate mai ridicat, căci în tot-deauna la locul ridicat aerul se schimbă mai ușor din cauza vântului și deși e mai sănătos.

Să ne ferim de locurile umedoase, căci și casa ne va fi umedă.

Cei ce trăesc în case umede, se imbolnăvesc de o boală tare grea numită reumatism. Li se umflă încheieturile picioarelor și a mâinilor, sint o durere grozavă în acele părți la oase și cu timpul această boală îduce la mormânt.

Fața casei s'o potrivim în miazăzi, căci numai astfel soarele dătător de viață poate să se site în ea cea mai mare parte din zi.

Soarele este dătător de sănătate. El omoară cu razele lui multe boli ce ne-ar pricina chiar moartea. Un proverb zice: „In casa unde intră căt mai multe raze solar, acolo intră cam rar doctorul”.

Deci o casă trebuie să fie căt se poate mai bine luminată de lumina zilei, pentru ca ea să fie sănătoasă. Lumina intră în casă pe fereastră; deci cu căt ferestrele vor fi mai mici, cu atât lumină vom avea mai puțină și casa va fi nesănătoasă. Cu căt însă ferestrele vor

fi mai mari, cu atât lumină vom avea mai multă și casa va fi mai sănătoasă.

D-voastră știți foarte bine, că popușoiul (cucuruzul) răsărît la umbra copacului, rămâne închircit, se îngălbenește și nu dă rod. Din ce cauză? numai și numai că n'a avut lumină destulă. Dacă am duce o plantă într-o pivniță la intuneric, după căteva zile vom vedea că din ce în ce se face mai galbenă și la urmă toată se usucă, pierde. Din ce cauză? Tot pentru că n'a avut lumină. Dacă plantele fără de lumină în deajuns se închircesc și nu se pot desvolta căt ar trebui, oare omul trăind într-o casă cu ferestrele mici de tot, unde lumina soarelui nu poate să pătrunză în deajuns, nu i se intimplă ca și plantei? Cu părere de rău o spun, cum că cea mai mare parte din casele sătenilor oștri, sint cu ferestrele mici și acelea încă cărpite cu hărte, sau cu căte o bucată de pânză.

Omul trăind în case în cari e mai mult intuneric de căt lumină, e galben la față și fără nici o vlagă în el. În ori-ce moment boalele tare ușor se prind de dinșul, și în loc să-și trăească viața întreagă și-o trăesc numai pe jumătate sau și mai puțin.

Copiii, cări sint ca nisice mlădițe tinere, în timpul ierniei fiind nevoiți să stea numai în casă, se închircesc, se îngălbeneșc intocmai că și popușoiul de la umbra copacului.

Până acum v am vorbit de locul, pe care trebuie să ne clădim o casă; incotro trebuie să o așezăm cu față și cum trebuie să fie făcute ferestrele.

N'am mantuit încă. Mai sint multe ce trebuie să observăm la facerea unei case. O casă cu o singură odaie și o mică bucătăre, nici odată nu poate să fie în deajuns, pentru un om gospodar, și după mine nici uu i se mai poate de numele de casă. Casa trebuie să aibă mai multe odăi în căpătoare, pentru că numai o singură odaie nu poate să ne fie în deajuns la diferențele noastre trebuie întrebată, nepotându-se ținea o curătenie cum se cade.

Ori cum ar fi făcută o casă, trebuie să aibă numai de căt o odaie ce să servească pentru bucătărie, o odaie unde să stăm în timpul zilei și o odaie de dormit.

Deci, pentru ca un om să trăească cu adevărat omenește, trebuie ca casa lui să aibă cel mai puțin aceste trei despărțituri ce vi le-am spus. Pereții caselor trebuie să făcuți căt mai înalți, căci pe lângă că cuprinsul odăilor e mai mare avem unde face și nisice ferestre mari mari. A doua pricina pentru care zic că odăile să fie mai multe și mai mari la o casă este și aceasta:

Pe lângă alte multe condiții aerul curat, e acel ce ține pe om sănătos, în stare de a-si căstiga hrana de toate zilele. Aerul pe care nu-l putem vedea noi cu ochii și nici nu-l putem simți de când e în mișcare (vântul), se compune din mai multe părți, dintre care cea mai de seamă se numește oxigen. Când ne resuflăm nu tragem în noi alt-ceva decât aer.

Oxigenul este acea parte a aerului care dă viață ființelor și planteelor.

Fără oxigenul din aer n'am putea să respirem. După cum un pește moare când îl ținem afară din apă, tocmai așa o ființă sau o plantă nu poate să trăească fără oxigenul din aer. Fără oxigen nici focul nu poate să ardă. O luminare aprinsă pusă sub un pahar de sticlă vom vedea că se stinge. Astupând amândouă deschizăturile unei sobe în care arde un foc sdraian, vom vedea că se stinge. O mică păsarică pusă într-o oală și astupată bine se înădușă. Din ce cauză credeți? Numai pentru că oxigenul se mantue și nu mai are pe unde veni altul.

Atât noi că și cele-lalte ființe tragem în corp aer. Din acel aer numai acea parte numită oxigen e întrebunțată, cele-lalte părți reale, nefolositoare vieții sunt date afară îndărătat. Corpul primește numai ce e bun, iar ce e rău alungă afară. Aerul dat afară din noi este în tot-deauna aer rău, stricat și nefolositor vieței.

C. DIMITRIU.

Revoluția lui Horia, Cloșca și Crișan — Românilor din Munții Abrudului —

(Continuare)

de: Const. Tisu

O altă trupă de țărani, atacă Joia, 4 Noemvrie, populația ungurească din Baia de Criș. Călugării franciscani de aici, fugiră cu toții din bună vreme către țara ungurească, lăsând sfânta mănăstire în grija unui singur călugăr. Țăraniii intrată și distruseră tot din mănăstire, și în iritatea lor contra ungurilor, deschiseră mormântul fostului comite al Zarandului Ladislau Mariaffy îngropat cu un an mai înainte, executără pe avocatul Szent Király, pe un curier al comitatului și pe un

nobil cu numele Iosif Kiss, iar pe soția sub-prefectului Mihail Gal, ucis la Curechiu cu două zile mai înainte, o boteză în religia ortodoxă și o măritară după un iobag român.

Tot în ziua aceasta țăraniii atacă și distruseră curtea nobilului ungur Francisc Gyulai din Luncă, executără pe administratorul domeniului, iar pe două fete ce le află aici le boteză în legea română și le măritară cu doi iobagi. Distruseră mai departe cunțile nobililor din Oci, Hălmagiu, Hălmagel, Pleș-

la cele 3 biserici, din Crișcior, Ribița și Deva, acestea fiind cele mai apropiate de noi și prin urmare menite să intereseze mai mult ființul nostru.

Ca închidere credem nimerit să relevăm că pictura studiată la cele 3 biserici descrise până acum, prezintă o sumă de caracteristice comune, mai cu seamă în privința stilului. Ele au fost accentuate de autor în diferite pasagii, răspândite în voluminoasa sa lucrare. Poate fi interesant pentru cetitorii noștri să le rezumăm în câteva rânduri.

Elementele asemănătoare se constată mai cu seamă în felul cum sunt reprezentate corporile personajilor din diferitele scene. Ele sunt caracterizate printr-o mișcare neobișnuită de viață, pe care o ateste în special picturile păstrate și fotografiiile vechei biserici din Deva. La aceasta din urmă, „Viața Fecioarei“ reprezintă chiar figuri în mers. Sfinții militari păsesc cu pași mari. Acolo s-au pictat figuri pri-

vite din față, altele puțin întoarse. Sfinții militari sunt în profil, cu brațele întinse, cu un picior adus viguros înainte și îndoit. Veșmântul e reprezentat în funcție de corp, lăsând să se vadă mișcarea. E modelat prin trăsături de culoare și trăsături albe, care sunt pictate în sensul formei. Trăsături în lungime și linii transversale ajută să arate mișcarea și vigoarea ei. Apostolii sunt în repaos. Tunicele lor, cu adânci cute regulate, căzând în sensul lungimii, accentiază înălțimea și eleganța siluetelor. Linii mici, transversale, ca dinții unui pieptene, desemnează umărul, cotul și brațul. Cutii în colțuri, în mare număr, de culoare deschisă și mai întunecată, modeleză mantia. Fizionomii nu sunt prea diferite. Cea mai interesantă e aceea a apostolului Paul. El are fruntea înaltă, ochii îndepărtați, bărbia pătrată, o barbă scurtă și deasă. Celelalte figuri sunt conforme „canonului“: frunte îngustă, arcurile sprincenelor reunite deasupra nasului cu nări largi, bărbie

ascuțită, obrajii plini. Pieptănătura e interesantă. Părul creț are aparență să fie împletit în eozii. Ochii sunt reprezentați ca și când ar fi introdusi între pleoape îngroșate, ale căror margini parcă ar fi întoarse pe dos.

Caracteristic numai pentru vechea biserică din Deva era ornamentea care imita marmoră colorată. Ea ocupa un spațiu întins, dar nu s'a mai conservat. Dar caracteristica cea mai importantă și tot odată cea mai prețioasă a decorație picturală de la toate cele trei biserici este portretul.

Numeroase trebuie să fi fost portretele care au figurat, la origine, pe pereții acestor biserici. În primul rând erau acele ale fondatorilor și principaliilor donatori. În al doilea rând erau portretele regilor Ungariei, pictate în seria sfinților militari. Aceștia se văd încă și în fotografiile picturilor din Deva. Una din figuri e clară și conservată aproape în întregime. Regele poartă o aureolă. Are fruntea

cuță, Târmure, Tomești, Aciuța etc.; arseră archiva comitatului, și despoară bisericile din Brad, Baia de Criș, Criștor și Ribița.

Tot în timpul acesta sentinellele resculaților dela Târnava prînsere pe o femeie cu numele Eva Ajtai, care mergea la părînții săi în Abrud, și voră să o execute, — crezând că e unguroaică — Femeia însă declară, că e româncă, și pentru că să se convingă o puseră să zică Tatăl nostru în limba română, în chipul acesta femeia scăpă dela moarte.

A două trupă care plecase Marti în 2 Noemvrie din Criștor ajunseră după câteva ore în comuna Mihăleni, unde atacără curtea unicului domn feudal Ladislau Csísszar. Acest domn auzind despre venirea țărănilor încercă să fugă prin păduri cu întreaga sa familie, dar fură prinși și aduși înapoi. Ladislau Csísszar cu doi fiți ai săi și un frate fură execuții, iar soția lui Csísszar cu numele Caterina se îmbrăcă în haine țărănești, și la propunerea preotului din Mihăleni se ascunse în podul bisericii ortodoxe. Dar în ziua următoare țărăni o află, o duseră în biserică și o boteză în religia ortodoxă. Iar Joi, în 4 Noemvrie sosii aici și Crișan venind cu trupa sa din Ribița.

Caterina Csísszar, de frica țărănilor, fugi din nou, dar Crișan trîmișă după ea, și o aduse înapoi. Acum țărăni voră să o execute, dar Crișan îi dede grație, cu condiția să se boteze din nou. După ce se botează o mărită după un iobag cu numele Toader Clești din Blăjeni.

Ura țărănilor români contra ungurilor era atât de mare, încât înaintea lor era o crîmă să se fi născut cineva din sânge unguresc — Hungarico sanguine natos crimen erat.

Iar țărăni din Herțegani și Săliște atacără în ziua de 3 Noemvrie și prefăcură în ruină curtea contelui Gyulai din Trestie, apoi Joi în 4 Noemvrie arseră și distrusera curțile nobililor din Luncoiu de sus și jos.

Vicecomitele Zarandului, Ștefan Holaki, fugi la Arad, iar mai mulți unguri, după rătăcîră zile întregi prin păduri, scăpară parte la Deva parte la Oradea. Așa că în timp foarte scurt abia de 4 zile, întreg Zarandul ajunse în mâinile țărănilor români, unde nu era alt stăpân, sau alte autorități afară de Horia și Crișan.

Am văzut mai sus, că țărăni nu execuțau numai pe nobiliunguri ci și pe particulari, deci revoluția aceasta era îndreptată în contra întregului element unguresc. Iar grațierile pe cari le acordau țărăni, le acordau numai cu condiția ca să se boteze în religia ortodoxă. Ori aceasta nu o faceau țărăni îndemnați de un fanatism sau diferență de religie, ci cauza era diferența de naționalitate și diferența de clasă. Devisa lor era stingerea sau romanizarea întregului element unguresc din Transilvania. Romanizarea o faceau prin botez. Ei credeau, că prin misterul apei sfintite, vor putea româniza imediat pe adversarii lor, și îi prisonierii nobili și particulari, că căzură în mâinile țărănilor se supuseră cu toții acestui proces de romanizare. Unii trecu la români prestand numai jurământul, că se lăpădă de religia lor și trec la religia română.

(Va urma)

Modificarea legii învățământului primar

Prin legea votată la 5 Aprilie s'au îngreulat într'o măsură oarecare condițiunile pentru definitivat și înaintare — ministerul socotind că aşa cer împrejurările actuale.

Dau ma jos modificările mai însemnate din lege, în forma în care au fost votate de Senat:

1. Absolvenții cu diplomă de capacitate ai școalei normale își vor alege locurile la inspectoratele regionale sau și la minister — când acesta va crede de cuvîntă, în ordinea vechimii pe tabloul de capacitate, a clasificației, intereselor familiare și celor materiale. La alegerea unui loc, din aceiași serie va avea precădere cel din localitate, fără să se mai țină seamă de medie.

2. Definitivatul se va putea obține după 3 ani de funcționare efectivă cu titlul provizoriu, pe baza activității depusă în acești trei ani și a unui examen. Activitatea trebuie să conste din: cel puțin un an de predare la o școală primară cu 7 clase, o frecvență regulată de elevi de cel puțin 70 la sută, ținerea în ordine a carnetelor individuale ale elevilor și la zi a textului de pregătire, participare la cel puțin 15 șezători culturale și să fi ținut un minimum de 6 conferințe, cursuri cu adulții, coruri cu elevii, lucru manual și practica agricolă (învățătoarele lucră de mână și gospodărie).

Examenul se va da în fața unei comisii alcătuită din profesori definitivi de școală normală și va consta din trei probe: une scrise din limba română, orali din materia școalei normale și una de practică (o probă pedago-

gică și una din îndeletnicirile practică prevăzute în programă). Pentru fiecare probă să cere media 7. Cei căzuți de trei ori se elimenează din învățământ. Învățătorii care se vor prezenta la primul examen de după promulgarea legii sunt scutiți de condițiunile de activitate arătate mai sus.

3. Înaintarea la gr. II-a se va putea obține după trei ani de funcționare cu titlul definitiv de asemenea pe bază de activitate — constatătă printre inspecție specială — și de examen. Ca activitate se cere: o frecvență de cel puțin 80 la sută de promovați, să fi predat lucrul manual și practica agricolă (învățătoarele gospodărie) să fi ținut în ordine carnetele individuale ale elevilor, participare la cel puțin 15 șezători culturale și un minim de 9 conferințe, cursuri cu adulții, coruri cu elevii, bibliotecă școlară, cooperativă școlară, culturală sistematică în grădina sau terenul de experiență al școalei, (lucru de mână și gospodărie în sc. de fete), înființare de ateliere, la toate inspecțiile notarea cu „bune”.

Vor fi admisi la examen cei cu media 7,50 la inspecția specială. Examenul va consta din două probe scrise (una cu subiect din pedagogie sau din istoria literatură române și a doua cu subiect științific în legătură cu mediul în care trăesc învățătorii), o probă orală (asupra unui autor ce se va fixa de minister) și două probe (o lectiune din materii de studii teoretice și una din îndeletnicirile practice) cu elevii din cl. V—VII. Fiecare probă este eliminatoare.

D. V. TONI

Din „Curentul”. (Va urma).

Culturale

Băcia

In seara zilei de 18 Februarie a. c., la la școală primară de stat din com. Băcia, jud. Hunedoara, s'a desfășurat un frumos program artistic, continuat cu dans până în zonă în locul Dlui Schiler Carol.

Inițiativa a fost luată de Dna și Dr. Panțaru, inv. din această comună.

Programul s'a inceput prin conferință a Dlui inv. Aurel Panțaru, în care salută publicul din satele vecine, cari au binevoită la parte la producția teatrală, cât și pe cei din comuna locală. Vorbitoar, atacă cu multă competență problema creșterii copilului în familie, școală și societate, arătând clar drumul ce trebuie să-l urmeze orice părinte, ca să se poată mândri mai târziu cu odrasla sa, fiind mulțumit că a putut da „României Mari” un element de valoare.

Se desfășoară apoi programul compus din o dramă în 3 acte: „Răspplată”; „Hindărhondă” — monolog comic, „Despre Duna înțelegere” — trialog, „Un traiu Domnesc” — comedie într'un act și „Tiganul de santinelă” — dialog comic. Rolurile au fost interpretate bine, de tinerimea română și maghiară din Băcia și anume: Stanciu Elisabeta, Jenei Susana, Adam Iosefa, Stanciu Aurelia, Berceanu Ioan, Horvath Andrei, Toma Nae, Naia Dionisie, Danciu Ioan, Jenei Ludovic, Sebesy Iosif, Stanciu Ioan, Horvath Samuilă, Gheorghe Ion, Stoica Ion și alții elevi de școală.

Venitul realizat este destinat fondului ce s'a creeat pentru comemorarea eroilor naționali din 1784: Horia, Cloșca și Crișan, ce se va face în cadrul unei granoase serbări la toamnă.

Asistent.

N. R. Gestul d. inv. Panțaru merită toată lauda.

Muncitorii minieri care au contribuit cu obolul lor la ridicarea troițelor

Au mai achitat căte 30 lei următorii d-nii: Gaba Petru, Gaba Ioachim, Gaba Petru I. Simeon, Gaba Vasile, Hurdea Nicolae I. Dumitru, Haneș Petru I. Petru, Haneș Roman, Huict Ioan, Huict Nicolae, Hurdea Gheorghe, Haiduc Iustin, Iacob Petru I. Petru, Iacob Stefan, Iancu Ioan I. Adam I., Iancu Ioan I. Alex., Iga Dumitru, Iga Gheorghe I. D-tru, Iga Gheorghe I. Nicolae, Iga Ioan I. Gh. I., Iga Ioan I. Nicolae, Iga Ioan I. Simion, Iga Iulia, Iga Loghin, Iga Nicolae I. Grozav, Iga Simziana, Iga Todor I. Anton, Iga Teodor I. Gheorghe, Iga Vasile, Iga Vasile I. D-tru, Indrico Lazar, Iavan Petru I. Ioan I., Irimie Emilian, Irimie Ioan I. Gheorghe, Irimie Petru, Ispas Ioan, Iancu Stefan I. Alexandru, Iga Augustin I. Ivan, Iga Vasile I. Gheorghe, Joya Gavrilă, Jurea Nicolae I. Ioan, Jurea Spiridon, Jula Cornel, Kelemes Arnold, Komnerth Kurlh, Laslău Ioan I. Petru, Laslău Militon, Laslău Serofin, Laslău Teodor, Lazăr Adam I. Lazăr, Lazăr Adam I. Petru, Lazăr Avram I. Ruschin Lazăr Mihai I. Aron, Lazăr Petru I. Nicolae, Lazăr Petru I. Adam, Lazăr Roman, Leah Nicolae, Leba Ioan, Lagăr Mihai, Lazis Ilia, Luca Gheorghe I. Ioan, Luca Ioan I. Ioan, Luca Gheorghe I. Pasc, Lucaciu Cornel, Lung Ioa-chim, Lurg Ioan I. Moisă, Lung Petru, Lung Solomon I. Avram, Lung, Teodor, Lup Gheorghe, I. Ioan, Lup Nicolae I. Achim, Lupaș Traian, Lupca Nicolae I. Todor, Lujin Teodor, Laslău Nicolae și Lung Aron.

(Va urma)

Înaltă, nasul frânt cu nări largi, ochii îndepărtați, față lungăreata încadrată de o barbă blondă, ochii depărtați și adânci, nasul frânt, dar de formă regulată și mai bine făcut. Regi ai Ungariei sunt pictați și la Ribița. Ștefan are aceleași trăsături și aceiași expresie ca și la Criștor. Dar seria cea mai importantă a trebuit să fie aceia a fondatorilor și a donatorilor. Din ea nu mai există decât puține exemplare. Din scrieri contemporane știm că vechea biserică din Deva conținea unele foarte interesante, printre cari și pe acel a lui Ioan Huniade. N'a mai rămas nici o urmă. Cele mai vechi cari s'au păstrat se află la Criștor și Ribița, și despre ele am vorbit. Nu-i fără folos, totuși, de amintit mai întâi valoarea lor istorică și apoi calitățile artistice. Jupân Belea, la Criștor, e îmbrăcat într'un costum militar, care ne înțoarce la moda războinicilor slavi. Vladislav și Miclăuș, la Ribița, poartă tunici brodate la umăr și la mână. Ele lasă gâtul liber. E o haină de gală sau de curtean.

S'a arătat deja interesul costumelor femeiești, în special în ceea ce privește portul

maramei și felul de a se acoperi capul. Fizionomiile femeilor se disting cu greutate. Cele bărbătești sunt bine prinse și redate cu îngrijire. Belea poartă un păr bogat care îl ascunde urechile și îl încadrează față, de un oval delicat. Ochii îi sunt apropiatai, nasul cu năriile subțiri, gura mică, bărbia ascuțită. Aceiași pieptănătură se vede la Vladislav și Miclăuș. Dar primul are o altă figură: fruntea înaltă, sprincenele aproape drepte, ochii prelungi, bărbă patrată. Seninătatea și hotărârea se observă pe fizionimia sa. Față lui Miclăuș e de un oval pronunțat, cu nasul lung, sprincenele arcuite și o expresie mai resemnată.

Prin caracteristicile rezumate în rândurile de mai sus, picturile vechilor biserici din Criștor, Ribița și Deva se situează printre cele mai rare, mai prețioase și de o valoare istorică,

cât și artistică, mai însemnată, de pe tot cuprinsul Ardealului și merită cu deplină dreptate,

— credem — sacrificiul de timp și atenția pe cari cetitorii noștri le-au acordat, poate, urmăind foiletoanele noastre.

Sfărșit.

Pe troiță din Mihăleni, lângă podul de peste Valea Arfanului

Intru pomenirea eroilor și martirilor dela 1784 și 1848.

In biserica de aci au botezat lăncerii lui Crișan, în 3 Noemvrie 1784, pe contesa Csiszár Caterina, în legea românească și au cununat-o cu țăranul român Clej Toader.

Aci au zdrobit în roată nemeseii unguri a patra parte din trupul eroului nostru Crișan, la 16 Februarie 1785.

Tot aci la 22 Aprilie 1849 s-au întinut tratativele între Avram Iancu, însotit de tribunii: Simion Balint, Ion Buteanu, Vlăduț Dobra, Moldovanu, Boieriu și între Dragoș, omul lui Kossuth.

Au mai subscris pentru troițe

următorii domni:

1. Discul în biserică din Brad . . .	84
2. Dr. Ioan Radu	500
3. Ing. Antal Radu	500
4. Candin Ciocan	500
5. Preot Virgil Perian	200
6. Avocat D. Zapan	100
7. Din ven. curat dela balul juriștilor	1000
8. Tip. „Zarand”, Gh. Roth . . .	1200

Știri de tot felul

Cu începere dela 1 Aprilie 1934, plata salariilor învățătorilor se va face prin chitanțe eliberate de revizoratul școlar respectiv, plătibile la percepțiile rurale de reședință ale învățătorilor.

— La 30 Aprilie c. se va ține la București conferința Miei Înțelegeri economice.

— Zilele trecute în gara Simeria, din județul nostru, s'a întâmplat din cauza neglijenței personalului, o ciocnire între două părți ale unei garnituri de tren.

Au fost nouă răniți.

— Dr. Titulescu, ministrul nostru de externe, a plecat la Geneva. De aici va merge la Paris, unde va avea întrevederi oficiale cu membrii guvernului francez.

— Serbările tinerimei române. De câteva zile ziaile din Capitală consacră pagini întregi sărbărilor tinerimei române. Ziaile subliniază entuziasmul care a dominat în tot cursul acestor serbări.

Știri din Zarand

— Parohia ortodoxă română din Brad a primit, prin d. șef-judecător Traian Berbeciu suma de Lei 1500, din beneficiul balului Juriștilor din localitate, ce a avut loc la 17 Februarie crt., pentru a fi repartizată săracilor. Epitropia Bisericii a procurat pentru această sumă făină, care a fost distribuită la 40 familii sărace, câte 5 Kg. făină de familie pe sărbătorile sf. Paști.

Aducem mulțumiri, în numele Bisericii, domnilor Juriști din Brad pentru frumosul lor gest, de-a ameliora soarta crudă a 40 familii sărace tocmai de sf. Paști.

Oficiul parohial ort. Brad.

— D-șoara Marioara Magda func. Of. P. T. T. Brad, s'a logodit cu dl. Nic. Chioreanu șef-minier, a 2-a zi de Paști a. c.

— Deasemeni s'a logodit și D-șoara M. Hock din Criștior (Valea-morii) cu d. N. Ivancov șef-minier.

— D-șoara Letiția Nencov Brad s'a logodit cu dl. Czieger Iosif, a 2-a zi de Paști a. c. Felicitări tuturor.

— Accident. La mina „Draica” din Săliște, Sâmbătă în 14 l. c., noaptea, între orele 11–12, unul din sfredalele cu care găuriau în

pieatră, a ajuns într-o gaură în care dinamita schimbului de după masă rămăse neexplodată; explodând a rănit grav vre-o 5 persoane.

Duminică în 15 l. c. au sosit, la fața locului din partea parchetului procurorul directorul Casei Cercuale din Deva, și d. prim-medic Dr. P. Mihuțiu, etc.

— Oastea Domnului a avut o frumoasă serbare Duminică 15 l. c. în Ormindea.

— In urma dizolvării Consiliului comunal al comunei Valea Brad, s'a instituit o comisie interimară sub președinția d. I. Mateieșiu

Noua comisie interimară a depus jurământul în sala preșterei, în prezența d. V. Nistor, primprestorul plășei Brad.

— La Tebea a fost numit preș. Comisiei interimară d. Petru Tisu.

Cinema „ORIENT” Brad

Din cauza petrecerii, ce va avea loc Duminică seara, vom ține reprezentăție

LUNI, 23 Aprilie. Va fi o
Operetă veselă:

„Văduva Logodnicului”
MARTA EGGERT F. KAMPERS și
GEORG ALEXANDER

Glume

La doctor. Doctorul vizitând pe un bolnav își lipesește urechea de pieptul lui, indemnându-l să tușească.

Apoi dă din cap:

— Nu-mi place tusea d-tale!

Bolnavul supărat și răspunde:

— Dacă nu-mi place, tușește d-tă mai bine...

Așa-i în căsnicie. Fata: Cred că știi, domnule, că trebuie să se facă spre a avea fericire în căsnicie.

Tânărul: Și anume?

Fata: Înainte de toate bărbatul să aibă o fire bună.

Tânărul: Apoi...

Fata: Celelalte cinci sunt: să aibă bani...

(Poșta Tânărului)

Bădisor

de: POMPILIU BARBU

Bădisor
Tî-o spun drept,
Eu te-aștept,
Până mor...

Cine crezi
C'ar purta,
Grija ta
Când oftezi,

De mă minti,
Ai păcat
C'am uitat
De părinți.

Decât eu
Până pier
Sî din cer
Dumnezeu.

Imi ești drag,
Căci te știi
Tot puștiu
Sî pribegă.

Dacă pleci
Bădisor,
Tot cu dor
Să petreci.

Te-o durea
Ce să fac...
Tî-o fi leac
Gura mea...

Strigături

Cine iubește și tace
Rabădă-l, Doamne, și-i dă pace,
Cine iubește și spune
Nu-l răbdă Doamne, pe lume.

„Reclama e
s u f l e t u l
comerțului”.
Dați o reclamă la
ziarul nostru
și observați rezultatul.

Tiparul Tipografiei „ZARAND” — Brad.

Știri Sportive

„Mica” — Lupeni 4 : 2 (3 : 1)

Concluzii.

E pentru ultima oasă... azi va fi ziua decisivă. Ori învinge Mica... ori nu mai merge la nici un match, la Gurabarza... Așa zicea unul, dintre cei cari oftase din adâncul inimii în urmă celor două înfrângeri suferite de „Mica”, până acum.

E ora 2³⁰, la trenuț lume multă.

Patru organizatori în haine de sărbătoare, se învârtesc cu biletele în mână. Unul stă la colț și pândește. Mai vine cineva? Mai vine uuunul, dooi, săse ooo mai vin mulți... Spune-i mecanicului să fluere pentru ca să vină mai repede.

Însărcă, la oara 3 trenul pleacă. Șase vagoane sunt arhipline.

Ajunși la Gurabarza ne îndreptăm către arenă.

Oaspetii apar pe teren, fac salutul și se îndreaptă către poartă.

Peste 10 min. apare „Mica”, și imediat arbitru.

Jocul

Incepe „Mica” și înaintează până la goal dar trage afară. Domină timp de 10 min. Un corner bine executat e transformat cu capul lui Bortos, dupăce mingea fusese purtată pe rând de toți înaintași. Mica iară înaintează. Alt corner pe partea dreaptă. Mingeajunge la Trifu, care trage puternic, dar portarul apără exclusiv.

Urmează joc de centră. Cu 10 min. înainte de sfârșit prin rep. Barci printre un efort personal, datorită și norocului... trage și marchează al doilea goal; minge se supărăse pe portarul advers și a sărit peste el oprindu-se în plasă. Nu trece nici două minute și Lupeni reușesc să reducă haudicul. În ultimele minute, după cum le era obiceul Lupenilor, trimite mingeacăcasă. Jesenski care urmăreșe balonul, marchează fără dificultate.

Rep. II.-a nici-o schimbare. „Mica” domină în continuu. Cornere peste cornere se succed la poarta „Lupenilor” fără rezultat.

O splendidă combinație pe aripa stângă, se termină cu un nou punct pentru „Mica”.

Pe la jum. repr. Jeszenski e lovit și părăsește terenul, iar Cleju fiind... exceptional?! e înlocuit.

Prea încrezut de rezultatul obținut, joacă să se distreze.

Lupenii profită de ocazie și marchează încă un goal, după care jocul ia sfârșit, în aplauzele delirante ale publicului spectator.

Profitând de ocazie că matchul a fost arbitrat de Dr. Sebeșan, unul dintre cei mai buni arbitri districtuali i-am cerut părerile.

Ce părere aveți despre C. S. Mica?

A fost mai bună decât adversarul, și cu o apărare mai stăpână pe balon ar fi câștigat cu scor.

Mi-a plăcut linia de atac și mijlocașii. Portarul slab.

Terenul nu-mi place, mai ales la parte din sus e foarte nisipos. Jucătorii se resimt din cauza terenului. Aș vrea să văd pe Mica pe un teren cu iarbă sau pe unul bătucit. Am o mare simpatie pentru ea.

Duminică 22 Aprilie, C. S. „Mica”, susține cel de al patrulea match din acest an, deastădată având de înfruntat pe C. S. „Corvin” din Deva, învingătorul de a 2-a zi de paști a „Transilvaniei” din Arad, cu 3 : 1.

Convocare.

Dni membrii ai C. S. „Mica” sunt rugați a lua parte la adunarea generală extraordinară ce va avea loc în ziua de 6 Maiu a. c. ora 10 a. m. în localul Casinei funcț. din Gurabarza.

Ordinea zi:

1. Modificarea unor articole din statut.

2. Intocmirea unui regulament de sport.

Se atrage atenția în mod expres, a Dlor membrii, de a se prezenta în număr cât mai mare, deoarece sunt chestiuni de discutat, care li privesc de aproape pe fiecare.